

Universitätsbibliothek Paderborn

Exemplorvm Libri Tres

Liber Primvs Siue Vis Et Virtvs Exemplorvm, Hoc est, Solatia Et Docvmenta
- Hæc Moribvs, Illa Temporibvs Nostris Adhibita

Stengel, Georg

Ingolstadii, Anno M.DC.L.

Caput XXVI. Quas S. Petrus causas habuerit, vt diceret, cum gaudio
patiendum esse.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48162](#)

96 Cap. XXVI. S. Petri, cum gaudio patiendum, doctrina.

viscuntur? neque Deum aliter honorant, quām vt honorentur ipsi? his ignominia non iam optabilis, sed abominabilis est; sperni, est occidi; vulnerari malunt, quām rideri; tolerabiliusque est si impij, quām indocti habeantur. Nihil hi sciunt de *improperio Christi*, neque vñquam cogitauerunt, *confusione contemptā, crucem Christi esse sustinendam*. Scilicet ad cælestia segnes, in his rebus, quæ sub ala sunt, nihil recusant, quasi diuinis exemplis contrariam vitam profiteantur.

XVII.

Potuisset diuina sapientia in aula Herodis, in Augusti palatio, denique in cælesti regia semper adorati; at stabulum elegit: isti, contemptis casis, ad aulas, ad aulæ ornata ædificia, ad instructissimas arces habitationesq; regificas semper aspirant. Christus opibus abundare, in purpura splendere, diadema cingi, epulis regijs pasci, denique Romæ, inter Principes summos, in aula Cæsaris versari potuisset; at pauperem vitam elegit, pannis inuolatus est: esurire, sitiare, pauperibus euangelizare, summam gaudij sui existimauit.

XVIII.

Quantum autem, & quanti mortales recedunt ab hac cogitatione? qui fratri suo vel vitam eripiunt, vt pecuniâ potiantur; qui, vt in ornato vestium possint superbire, vel filios fame occidunt? qui tota patrimonia uno prandio apponunt? qui, vt in Principum gratia viuant, gratiam Dei non verentur profligare? Eſtne hoc per patientiam Christi currere ad propositum nobis certamen? & proposito gaudio crucem eligere confusione contemptā? Videant ergo isti errorem, & confundantur, vt resipiscant: metuantque potius felices, quām miserabiles esse. Dissimiles Christo facit felicitas. Miseriæ, si non inueniunt, efficiunt patientem.

C A P V T XXVI.

Quas S. Petrus causas habuerit, ut diceret, cum gaudio patiendum esse.

I.
Gaguin de
reb. Gallicis
in append.
de Ludi. 12.

S Fortia Dux, Francisci filius, eò aliquando necessitatis venit, vt ab hostibus in extremas angustias coniectus, rerum suarum neque principium, neque exitum posset reperire. Itaque, velut Euripo aliquo, jactatus, cùm milite suo necquidquam vocato, animum huc impelleret & illuc, etiam oculos

oculos per diuersa circumtulit. Fortè fortuna accidit, ut patris sui effigiem, quæ tum commodè in conspectu erat, intueretur. Hac visâ, velut frigidâ aspersâ, animum recepit: &, Ecquid, exclamat, Dine parens, degeneres erimus? & hosti sine conflictu cedemus? Audendum potius: dictoq; citius in hostem gloriosus irruit. Pari pecto, considerato exemplo Christi, faciendum est omni Christiano. Nam Christiani nomen ille frustra sortitur, qui Christum minimè imitatur, ait S. Augustinus. Qui autem imitatur, tum demum bonus fit Christianus; immò, si ita se Christo impendit, cum Carolo Magno, fit Christianissimus, cui olim pro magnis in hoc nomine meritis iste titulus inter augustissimos est attributus, atque inde, tamquam perpetuâ hæreditate, in posteros Galliæ Reges deriuatus; sicut, teste Baronio, nomen *Catholici*, ob fidei res contra Gallos fortiter gestas à Reccaredo descendit in Reges Hispaniarum. Si ergo Christiani nominamur, à nomine nostro existemus nos admoneri ad Christum imitandum.

Certè ita facere iubet D. Petrus, qui, quodd sciret, arduum esse, vivere innocenter, & pati, quod machinantur nocentes, gratiam & exemplum Christi proponens, dixit: *Si benefaciens patienter sustinetis: hac est gratia apud Deum. In hoc enim vocati estis: quia & Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exemplum, ut sequamini vestigia eius.* Vnde postea subdit: *Christo igitur passo in carne, & vos eadem cogitatione armamini: nullum enim genus armorum patientiam antecellit, quæ etiam de cicatricibus facit formosiores, & de vulneribus lætiores reddit.* Hinc ibidem addit: *Communicantes Christi passionibus, gaudeite, ut & in revelatione gloria eius gaudeteatis exultantes. Si exprobramini in nomine Christi, beati eritis: quoniam quod est honoris, gloria, & virtutis Dei, & qui est eius Spiritus, super vos requiescit.*

Petrus itaque vertex Apostolorum Christianos jubet, contemplationem suam in Christum inijcere: iubet & imitari, ac vestigia eius sequi: jubet hac imitationis cogitatione armari: jubet benefacientes patienter sustinere; &, quia *hac est gratia apud Deum*, jubet eos in passionibus gaudere. Nec jubet tantum, sicut Tullius, aliquique familiares suos, in epistolis inutili cassoque mandato jubent valere, & curare, ut valeant; sed, more medici (qui

S. August. de
vita Christia-
na.

Baren. to. 9.
An. 738. n. 9.

II.

1. Petr. 1. 29

1. Petr. 4. 1.

v. 13.

III.

N modum.

98 Cap. XXVI. S. Petri, cum gadio patiendum, doctrina.

modum valetudinis curandæ ex primit) causas apponit, ob quas,
in passionibus, possint debeatque gaudere.

IV.
S. Cyprian:
ep. 56.

Prima est, quia *communicantes passionibus Christi*, ob ipsam
illam communionem, meritò gaudent. Hinc S. Cyprianus legit:
quotiescumque communicatis passionibus Christi, gaudete. Nam sum-
mum decus est, summiq; res & emolumenti & solatij, *passionibus Christi*, rei tique in toto orbe terrarum pretiosissimæ *communi- care.* Ita enim & nos illius participes sumus ineffabilis thesauri,
si illi communicamus ; ita quoque & nos cum illo, & ille patitur
nobiscum, ac in nobis. Nos sanè cum illo, quia non tam nostrā,
quàm illius crucem portamus, ipso Cyrenæo feliores, qui et si
etiam ipse illius crucem portauit, portauit tamen haud aliter,
quàm conducti in funere plorant ; aut quàm Megarenses flent,
quibus lachrymæ in uitis exprimuntur ; nisi quòd vel sic angaria-
to profuit cum Christo. crucem portare, de qua maior virtus ex-
uit in portantem, quàm de fimbria in mulierem, Christi vestes
tangentem..

V.
Heb. 13. 13.
Heb. 11. 24.
Rom 8. 17.
2. Cor. 4. 10.
Galat. 6. 17.
Rom. 6. 5.
S. Iognat. ep.
ad Rom.

Qua de causa Paulus ait: *Exeamus igitur ad eum extra Castra,*
improperium eius portantes. Quod etiam portauit Moyses maiores
diuitias estimans, thesauro *Egyptiorum*, improperium Christi. Cui
compatiamur ut conglomericemur, semper mortificationem IESV in cor-
pore nostro circumferentes, ut & vita IESV manifestetur in corporibus
nostris, immò & stigma IESV, quæ in corpore suo portasse se scribit
Apostolus : Hinc & illud ait: *Christo confixus sum cruci: & sanctus*
Ignatius : Amor meus crucifixus est.

VI.
Elian. lib. 7.
de his anim.
cap. 45.

Apud Ælianum, *Sacerdotes in Egypto non quavis aquâ se lu-*
stant, nec aliâ, quàm ex qua Ibidem bibisse credant. Norunt enim
egregiè hanc anem numquam gustare aquam sordidam, aut ullam infe-
ctam venenis : ut quam diuinationis quoq; non imperitam, veluti auem
sacram, existiment. D. Petrus, Paulus, Ignatius, atque alii diuina
sapientes, vtique varias viderunt in mundo passiones. Patiuntur
enim & fures, patiuntur adulteri, patiuntur homicidæ ; horum
passionibus monent non esse communicandum ; sunt enim cister-
næ, quæ continere non valent aquas, neque ullam seruant istæ,
aut merentur iufuturum mercedem. Alijs ergo passionibus nos
jubent communicare, alijs aquis nos lustrare, de quibus non Ibin,
sed

sed Christum, velut gigantem in via bibisse sciunt. Cum Christo etiam absynthium haurire, dulce est: norunt enim diuinam sapientiam in hoc calice eligendo errare non potuisse. Gaudent etiam ex eodem crateribz bibere, ut amorem suum ostendant, & Christo se socient in amaritudine exhaurienda.

Quoniam autem amici omnia communicant, sit vt, sicut nos Christi crucem ferimus, ita ferat & ille vicissim nostram, quando in fidelibus, sicut caput in membris suis patiuntur. Ea propter Saulo fideles persequenti ait: *Quid me persequeris? dum* Act. 9, 4; *eos persequeris,* qui mecum faciunt vnum Ecclesiæ mysticum corpus. Pulchre S. Paulinus, *Ab initio*, ait, *seculorum Christus in omnibus suis patitur.* *Ipse est enim initium & finis,* qui in lege velatur, S Paulin. ep. ad Aprumi *in Euangelio reuelatur, mirabilis semper, & patiens, & triumphans in Sanctis suis Dominus.* *In Abel occisus à fratre,* *in Noe irrisus à filio,* *in Abraham peregrinatus,* *in Isaac oblatus,* *in Iacob famulatus,* *in Joseph venditus,* *in Moys expositus & fugatus,* *in Prophetis lapidatus & sectus,* *in Apostolis terrâ mariq; jactatus,* & multis ac varijs beatorum Martyrum cruciatibus frequenter occisus. *Ipse igitur etiam nunc infirmitates nostras & agititudinem portans,* quia ipse est homo semper pro nobis in plaga positus, & sciens ferre infirmitates, quas nos sine ipso nec possumus ferre, nec nouimus. *Ipse, inquam, nunc pro nobis, & in nobis sustinens mundum,* ut perferendo destruat, & virtutem in infirmitate perficiat. *Ipse & in te patitur opprobria,* & ipsum in te odit hic mundus; sed gratias ipsi, quia vincit, cùm indicatur, & triumphat in nobis.

Quis Christum sincerè amans, non gaudeat patiendo, si agnoscat se patiendo, non tam suum, quam Christi improprium, non tam suam, quam Christi crucem portare? Hoc amico volupe est, amici necessitatibus succurrere, & partem doloris eius in se posse transmouere. Zaleucus legislator Locrensum iusfit, ut adultero deprehenso, ut erg; oculi effoderetur. Filius eius deprehensus in alterio, pœnam a paterna lego statutum luere debuit. Ibi ne, quod semel omnium sententijs confirmatum erat, irritum fieret, ipse pro altero filij oculo sibi alterum eximi passim est, ut ne prorsus cœca fieret adolescentis. Invenitus est ergo Pater, & quidem talis, qui cùm charissimus filius utroque in pœnam oculo esset exoculandus, sibi juberet al-

VIII.

*Elian. lib. 13.**hist. var. c. 24.*

terum oculum discludi, vt filius saltem vnum reseruaret? Non recte te amarem, O Deus, ni te plus oculis meis amarem. Cur ergo partem doloris tui suscipere detrectem? Immò si Christum verè amamus, omnem, quem fert dolorem, ab illo, quantum fieri potest, in nos deriuemus. Quamquam enim nihil de dolore illius imminuitur nostrâ patientiâ; dolor tamen illius in nostro corpore manifestatur, & stigmata nobis impressa, ad illius stigmata sunt expressa, vt quæ pertulit, probemus, laudemusq; imitando.

IX.

Quis igitur insignia hæc decrebat? quis nolit tali Domino compati, qui vicissim in nobis, nobiscum, & nostros dolores patiens, passionibus etiam nostris communicat, sentitque ita, ac si sibi esset factum, quidquid sit amicis suis? quos quisquis tangit, tangit pupillam oculi eius.

X.

Videant ergo, qui seruos Dei persequuntur, quid agant. Dum nocere cupiunt, prosunt, iniiciunt enim illis crucem Christi, quam vltro optant ferre, & dant illis ansam, vr passionibus Christi communicent, ac rei præstantissimæ participes reddantur. Neque hoc solum agunt, sed etiam ipsum Deum, immo oculi pupillam, in amicis eius acerbè tangunt. Eant itaque, & calumnias excogitent, in Catholicos, in Clerum, in Religiosos; in cælum expuunt, dum hoc agunt, cum Lindio sacrificant, & ipsum Deum calumniantur. Eant, & pecora abigant, agros vastent, domos sacras spolient, non erit illis impune, quando ipsi us Dei hæreditatem depopulantur. Eant, & vulnera non modò minenorur, sed etiam faciant, & inferant; Deum in servis conuulnerant, gladio per proprium iugulum redituro. Aiunt ferrum sanguine tintum citius rubigine corripi: quid huic ferro fit, quod sanguine Christi tingitur? Facinore vtique, quod nullis satisfactionibus possit expiari.

XI.

Verùm ne ab eo, quod propositum est, longius aberret oratio, altera, cur in passionibus gaudere iobeat Apostolus Petrus, caussa est: *vt & in revelatione gloria eius gaudeatis exultantes.* Quò hilariùs enim crucem sustinemus, eò vberiùs gaudebimus; cum Christo passi, cum Christo triumphatur. De ipso proinde triumpho meritò gaudendum. Sicut enim Indis quò plura in cunctem faciei vulnera inciduntur, eò plures gemmæ inferuntur, suntque

Pet. Sanct. Fleur. Mor-
speliens. lib. histor. Illuſtr.
C. de Metall. & Volater-
tan. lib. 27.

untque de plagiis formosiores; ita Christi amore patientes ipsis
verberibus potiuntur; quot plagiæ, tot gemmæ; quot vuluera,
tot sidera; sanguis in purpuram, mors transibit in coronam.

Itaque sicut venturi Solis splendor purpuream quamdam
auroræ lucem ante se per Orientem spargit; ita futura illa inge-
tia patientium æternaque gaudia, iam antè per spem, gaudi-
quodam afficiunt patientes. Hæc arrha est beatorum. Sic be-
atitudinem suam, iam in hac vita, & latitiam, inter ipsa tristia
exordiuntur; sicut etiam peccati mancipia inter ipsa mundi gau-
dia, acerbitates suas persentiscent, ut Infernum pati incipient
antè, quād ad Infernum detrudantur.

XII.

Tertiò alias D. Petrus caussas cumulat, cùm addit: *Si expro-
bramini in nomine Christi, beati eritis: quoniam quod est honoris, gloria
& virtutis Dei, & qui est eius Spiritus, super vos requiescit. Quis ma-
gis gaudet, quād beati? Atqui illi, qui in nomine Christi ex-
probrantur, terque quaterq; beati sunt. Beati primò, quia in
eis requiescit Dei honor; honorat enim Deus, quos non ad Par-
ni Scaphulam, sed ad hanc tam nobilem Martyrii Lauream de-
stinat; & vicissim honorant Deum, qui omne gaudium existimat,*
*si in nomine Dei aliquid pati ipsis contingat. Vnde Ecclesia ca-
mit: Te Martyrum candidatus laudat exercitus. Laudat enim ho-
noratque alterum, qui laudes illius per stigmata & vulnera cor-
pori suo incidit. Beati ergo primùm tales sunt honore Dei, qui
in eis requiescit.*

XIII.

Beati secundò, quia & gloria Dei, in talibus, tamquam in
Throno requiescit. Si enim gloria Ecclesiæ, est gloria Christi,
prefectò nihil vñquam Ecclesiam tantopere illustravit, quanto-
pere id fecerunt Martyrum passiones. Nulla enim vñquam con-
spiratio sedet alicuius tot habuit, ne dicam tantos, qui pro illi-
us assertione voluerint, non modò fortunas & opes omnes, sed
sanguinem etiam atq; vitam ipsam profundere, quot habet Re-
ligio Christiana. Numerum ergo testium augent, & constantiā
suā gloriam Ecclesiæ clarissime illuminant, qui pro Christo ali-
quid patiuntur. Gaudendi igitur caussam habent, si gloriam
Dei, cordi habent, quæ in talibus requiescit. Adde, quod ut ipsi
Deum glorificant, ita vicissim Deus glorificantes se glorificet, gloriam
imple-

XIV.

impleturus, post hanc quidem vitam, sempiternā; in his autem terris, gloriā conscientiæ, quæ in eo requiescit, qui scit se aliquid innocentem, Christi nomine, ac amore sustinuisse. Quemadmodum igitur æterna gloria est æterna beatitudo, ita inchoata conscientia bona gloria, est quædam inchoata beatitudo. Beati ergo secundò patientes, quia gloria Dei in eis requiescit.

XV.

Beati tertio, quia & *virtus* Dei in eis sedem habet. Summa quippe, & eminentissima fortitudo, atque nobilissimus patientiæ charitatisque actus, pati pro Christo verba & verbera, calumnias & catastas. Hæc virtus, hæc potentia, hoc robur Dei est, quia à Deo est, & cum Deo exercetur, nec nisi ad heroicorum actus incitat. Quare, purpuræ instar, aut regiæ chlamydis, vel paludamenti, ornat eum, in quo requiescit. Cuius possessione, quis non gaudeat? cùm omnem excedat totius mundi dignitatem?

XVI.

Ma. II. 2.

Quartò denique beati sunt illi, qui Christi causâ mala multa ferunt, quia teste S. Petro, *super eos etiam Spiritus Dei requiescit*, qui honoris, gloriae, virtutisque omnis est auctor, atque in eis, qui vexationes eiucemodi perferunt, velut in thalamo, aut templo suo, mirâ cum voluptate, ut etiam de Christo legitur, requiescit. Ut proinde non tantum vis fortiter patiendi ab eo promanet, sed etiam patientia illa omnis in honorem eiusdem divini Spiritus redundet; sicut & in eumdem redundat, quidquid ignominiaz, templo eius infertur. Honoratâ enim, aut violatâ templi maiestate, honoratur is, aut violatur, cui templum est consecratum. Quæro igitur, an non præclaras gaudendi caussas habeat, qui videt se Spiritu diuino repleti, eiusque sedem, & templum fieri, eademque gaudere immunitate, qua templum eius gaudet? nec iam tantum in se Spiritum sanctum honorari, sed etiam violari, ut sint iam eadem & sua & Spiritus sancti iura? idem honor, eadem gloria & virtus? Quò altius potest mortalis vilitas ascendere, quam ut ad hunc modum cum Christo, cum S. Spiritu, cum totâ denique Trinitate vniatur? An non hæc est ingens dignitas, laus, gloria, beatitudo? Certè S. Cyprianus hos tales, fidelissimos, fortissimos, benedictos, & beatissimos solet appellare,

S. Cyprian.
tract. de Ex-
hort. Martyr.
& epist. s. ad
Martyres.

CAP V